

Posudek diplomové práce Kateřiny Vajnerové
Využívání aktivit s prvky hravosti a soutěživosti
se zaměřením na opakování učiva na 1. stupni ZŠ

Autorka ve své práci zaměřuje pozornost na didaktickou hru v procesu opakování učiva na 1. stupni ZŠ. Proto významný podíl teoretické části zaujímá kapitola 4, představující didaktickou hru jako účinnou vyučovací metodu, a to ve všech jejích aspektech (hra z hlediska psychologického a diagnostického, úloha učitele při didaktické hře, požadavky na didaktickou hru, klasifikace, organizace, pravidla a hodnocení didaktických her atd.). Přitom v přiměřené míře čerpá z odborných publikací.

Těžiště práce tvoří část praktická, zejména rozsáhlá kapitola (40 stran) obsahující soubor 24 vlastních autorčinných návrhů aktivit s prvky hravosti a soutěživosti. Cenné je, že většinu z nich diplomantka prakticky ověřila v průběhu osmi vyučovacích hodin, jež odučila v jedné třídě pátého ročníku ZŠ. Jednotlivé hry velmi podrobně popisuje a připojuje k nim vlastní hodnocení, popř. návrh na jejich úpravu v zájmu metodické efektivity.

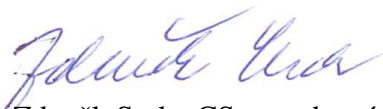
Domnívám se, že by uvedené aktivity mohly být východiskem pro tvorbu pracovních listů úspěšně využitelných při opakování učiva. V procesu jejich verifikace lze rovněž kladně ohodnotit, že k zadaným didaktickým hrám měli žáci možnost sami se vyjádřit, a to z hlediska jejich obtížnosti a oblíbenosti.

Jako opora pro vyvození závěrů ve smyslu přínosu didaktické hry pro školní praxi posloužily autorce rovněž výsledky dotazníku zadaného 48 vyučujícím českého jazyka. Odpovědi na jedenáct otázek týkajících se praktické aplikovanosti didaktických her v jejich vyučovací praxi diplomantka zpracovala velmi důkladně. Vyhodnocení odpovědí pak přehledně prezentují barevné diagramy.

K práci lze však mít i výhrady. Nejprve uveďme několik drobných věcných připomínek. Domnívám se, že některým aktivitám je věnováno příliš mnoho času. Např. aktivita na s. 31 „Zašifrovaný obrázek“ zaujme 35 minut, hra „Povolání“ celou vyučovací hodinu, aktivita „Bajka“ dokonce 60 minut. Jejich účinnost pak nemusí být pro zdlouhavost a předpokládaný pokles soustředěnosti a zájmu žáků adekvátní záměru učitele. U aktivity zaměřené na zeměpisné názvy je onomastika, jíž se úkol týká, nepřesně označena jako jazyková rovina. U aktivity 5.4 je chybně uvedeno, že mají žáci po souhlásce *m* doplňovat *ě* nebo *je* (namísto *ň*), s. 33 a 34. U tohoto úkolu by měl být navíc zastoupen výraz *vjet* či *vjezd*. Není zřejmé, co je míněno výrazem „základní názvy zvířat“ (s. 38, 4. ř. zdola). Pro úkol řešit psaní *i/y* po obojetných souhláskách je nevhodná volba slova *ližiny* (s. 39, poslední řádka). Využití výzkumné metody dotazníku není cílem, jak je uvedeno v Úvodu, nýbrž prostředkem ke splnění cíle práce.

Po stránce jazykové úrovně práci negativně poznamenává několik gramatických a stylistických pochybení. Na s. 17 (4.2) je kontaminace, na s. 35 je užit chybný slovesný tvar (*ví* namísto *vědí*). Autorka poměrně často nesprávně zaměňuje zájmena *kteřý* a *jaký* (např. na s. 32). Nelze uvést, že byly děti rozděleny do šesti skupin po dvou a do jedné skupiny po třech (s.33). Neobratné vyjádření je na s. 35 – „Cílem je upevnit si vzory..., slovní druhy, synonyma a antonyma.“ Užití výrazu *pár* („pár informací“) neodpovídá normě odborného stylu (s. 35), podobně jako užití slova *sloh* ve smyslu „slohová práce“ („psaní jiných slohů“), s. 45, předposlední řádka. Neopraveno zůstalo několik překlepů (např. výraz *diagnostického* je uveden na s. 12 dvakrát); na poslední řádce s. 4 a první řádce s. 5 se opakuje aktivita 5.4. Na s. 15 (3. ř. zdola) nemají být čárky.

Přes uvedené nedostatky se domnívám, že diplomová práce Kateřiny Vajnerové splnila svůj cíl, proto ji lze doporučit k obhajobě. Navržený klasifikační stupeň: **velmi dobře**.

PhDr. Zdeněk Suda, CSc., vedoucí práce

Rokycany 15. 7. 2018